

Vi venter alle sammen på den redegørelse fra det embedsmandsudvalg, som sidder og arbejder i øjeblikket. Vi finder, at det havde klædt regeringen, at christianitterne var blevet involveret endnu mere i arbejdet, end tilfældet er, så man søgte en dialog i stedet for at rasle med sabeln, og det havde også klædt regeringen og debatten i dag, hvis Folketinget havde haft mulighed for at vurdere den diskussion, som har udspillet sig i medierne om kammeradvokatens vurderinger.

Vi finder, at ulovligheder må stoppes med de midler, som er indeholdt i den eksisterende lovgivning. Hvis beføjelserne i den ikke er tilstrækkelige, er vi selvfølgelig parat til at se på, om der er grundlag for at ændre loven, men indtil nu har regeringen altså ikke påvist eller dokumenteret, at det skulle være tilfældet. Derfor afventer vi regeringens redegørelse, der snart er på gaden, og vi stemmer imod det forslag til vedtagelse, som regeringen har fremsat sammen med Dansk Folkeparti.

KL 16.45

Line Barfod (EL):

Christiania er jo efterhånden blevet diskuteret mange gange her i Folketinget, og det kunne jo være rart, hvis vi på et tidspunkt fik afklaret, hvordan den juridiske situation egentlig er, og hvilke rettigheder christianitterne har vundet gennem de mange år, der efterhånden er gået.

Hvad med alt det, de har gennemført af forbedringer på området? Hvilke rettigheder har de til det? Har de ret til at få erstatning, hvis regeringen foretager en ekspropriation? Hvad er egentlig det juridiske grundlag, som vi skal diskutere ud fra? Det kunne være rart, hvis vi havde fået det at vide inden debatten i dag. Det kunne have været rart, hvis christianitterne selv kendte grundlaget, og det kunne have været rart, at man havde sørget for, at det juridiske grundlag var afklaret, når man udskriver en idékonkurrence om områdets fremtid.

Men desværre kan vi jo se, at i denne sag som i så mange andre sager spiller regeringen nogle ting ud i pressen og kommer med nogle udmeldinger, men ønsker overhovedet ikke at fremlægge de notater osv., den får udarbejdet. Man kan jo ikke lade være med at overveje: Hvis nu det berømte hemmelige notat fra kammeradvokaten havde vist, at regeringen har fuldstændig ret, og at den kan gøre, hvad der passer den med de flere hundrede mennesker, der bor på Christiania, mon det så ikke var kommet frem i pres-

sen? Man kan jo overveje, om grunden til, at vi ikke kan få lov at se det inden debatten i dag, måske er, at det giver christianitterne medhold.

Vi har ikke kunnet få det at vide inden debatten i dag, men vi kan jo håbe, at når man på et tidspunkt har fået tilpasset notatet, så det passer til regeringens ønsker, kan vi få lov til at se det. Men i hvert fald er det indtryk, der står tilbage i denne sag, at ligesom i sagen om salg af de almene boliger, ligesom i sagen om nordsøolien og i en række andre sager, ønsker regeringen at hemmeligholde oplysningerne.

Nøjagtig ligesom man har indført regler om hemmelig retspleje, ønsker man altså også størst mulig hemmelighed om folkestyret. Man har gennemført en lang række tiltag for at nedlægge først statslige råd og nævn og nu kommunale råd og nævn og i det hele taget indskrænke demokratiet, ligesom man er kommet med en lang række tiltag, der skal medføre ensretning, tvang, straf og forbud. Man kunne næsten tro, at regeringen ønsker at vende tilbage til enevældens tid med alt det, den laver med forbud, ensretning og hemmeligholdelse.

Vi synes også, det er mærkeligt med det nysprog, man forsøger at pakke tingene ind i, når man i regeringens redegørelse skriver, at det mål, man har for Christianiaområdet, er at gøre det til »en levende bydel gennem en blanding af boliger med forskellige boliger og ejerformer: erhverv, serviceerhverv, håndværk, restauranter, cafeer og sociale og kulturelle institutioner og med byrum og pladser, der inviterer til ophold«. Det er jo lige præcis det, Christiania er i dag. Det er det, Christiania rummer, det er en levende bydel med mange forskellige muligheder.

Christiania har en utrolig iværksætterånd, som jo ellers er noget, regeringen hylder. Man har lavet en masse nye spændende kulturtilbud, man har fået en række virksomheder op at stå, man har gennemført en række fysiske forbedringer, og man har lavet et område, som er Danmarks næststørste turistattraktion og dermed sikrer store turistindtægter til Danmark. Samtidig har vi en regering, der i sit nysprog taler om, at der skal være frihed til anderledes livsformer, og at der skal være plads til, at folk lever anderledes. Men når folk gør det, skal der altså alligevel en normalisering til, siger regeringen.

Problemet er jo nok, at regeringen gør, hvad den overhovedet kan for at blande hashhandel og Christiania sammen i modsætning til alle andre steder i samfundet, hvor man behandler det som to adskilte ting. Jeg bor selv på Nørrebro,